

Predsednik Danev je podpiral ta predlog s tem, da je rekel, da se macedonski beguni nočejo vrniti v Macedonijo, ker se boje turških krutostij. S silo jih izgnati iz Bolgarije, bilo bi, rekel je Danev, nečloveško. Tudi ruski car je daroval za macedonske begune 10.000 rubljev.

Drug napad na belgijskega kralja. Ko se je pripeljal belgijski kralj Leopold v soboto po noči na bližnji kolodvor svojega gradu Lacken in je tam stopil z voza, zaslišala sta se prav blizu njega dva strela in videli so dva moža, ki sta bežala ter izginila v temi. Orožniki so sicer udrli za njima, pa zastoj, kajti napadalca sta srečno odnesla pete. Kralj ni bil zadet.

Vseslovanska razstava in Nemci. Kakor javlja ruski »Svjet«, so začeli velikomemski listi jako ostro pisati proti vseslovanski razstavi, katero mislijo prirediti l. 1904. v Petrogradu. »Kreuzzeitung« piše, da se bo ob tej priliki slovesno pokazala vseslovanska vzajemnost, in da bodo posebno Čehi porabili to priliko za demonstracije proti Nemcem. Ne čudimo se, da Nemcem ne ugaja ta razstava, in da bodo v svoji mržnji do Slovanov porabili gotovo ves svoj zaklad psov in sumničenj, da bi jo pred svetom ozloglasili, pa saj vemo, da pes zacvili, če mu stopimo na rep in vseslovanska razstava bo ravno pokazala, da so tudi Slovani kulturni narod, da so se razvili do iste stopinje v vseh strokah, kakor njihovi sosedje, in kar je najvažnejše — da ne rabijo nemških kulturonošev in da stoje trdno na svojih lastnih nogah. Pokazala bo, da se Nemci jako motijo, ako smatrajo Slované za manj vreden narod, za otroka v povojih, ki rabi odgojiteljice Nemce; povedala jim bo, da so nam odveč, in to boli časti in blaga lačne oholeže, zato pač cvilijo. Pripomniti moramo, da so vsi predmeti za to razstavo carine prosti.

Vojska v Venezueli. Angleži in Nemci so bombardirali venezuelanski pristan Puerto Cabello. Povod temu bombardiranju je bil baje to, da so vzeli angleški parnik »Topaze«, ki je dovel premog ondodnim angležkim vojnim ladijam, ter nastop proti mostvu te ladije in angleški zastavi, ki jo je moral sneti poveljnik ladije. Odgovornost za napad proti Venezueli pade pa le na Nemčijo, kakor tudi odgovornost za pogreznjenje venezuelanskih vojnih ladij. V Severnih Zjedinjenih državah se oglašajo odlični in vplivni možje, ki trdijo, da bodo Zjedinjene države slednjič vendarle morale poseči vmes v obrambo Venezuele, ker ni zaupati Angliji in Nemčiji.

Razne politične novice. Izmed 26 novoimenovanih članov gospodske zbornice jih je 17 Nemcev, 5 Poljakov, 3 Čehi in Boreli, katerega si pripisujejo Italijani in Hrvati. — V moravskem deželnem zboru se je zahvalil glavarjev namestnik dr. Žaček za to čast le v češkem jeziku ter izrekel, da mu je cesar podelil to čast kot zastopniku češkega naroda. — Na Nizjem Avstrijskem so

v deželnem zboru začeli krščanski socialci demonstrirati proti deželnemu maršalu Šmolku, ker ni vzel iz njihove stranke, čeprav ima ta veliko večino v deželnem zboru. Ko je maršal pozdravljal poslance, so krščanski socialci vsi obsedeli, ko pa je na to govoril tudi maršalov namestnik, krščanski socialc Strohbach, so mu burno ploskali. — Minist. predsednik je sklical za dne 3. jan. češke in nemške poslance, da se začno posvetovati o spravi.

Dopisi.

Maribor. (Slovenska božičnica.) Družba sv. Cirila in Metoda vzdržuje v Mariboru za slovenske otroke otroški vrtec, ki ga oskrbujejo č.č. šolske sestre. Tem otrokom se je priredila v torek, dne 23. t. m. ob pol treh popoldne božičnica, h kateri je prišlo tudi lepo število slovenskega občinstva mariborskega. Otroci so peli, igrali in prednašali jako ljubko. Odlikovali so se Milka Povalej, Pavla Povalej, Fanika Brandl, Milka Tratnik, Pepca Brandl, Mina Viher, Zofka Breznik, Gabrijel Viher, Edko Povalej, Dragotin Tratnik, Lizika Štehar, Angela Kavčič, Milica Markovič, Edi Kovačič, Jona Štepec, Veronika Šrbela. Nazadnje so se razdeljevala darila, kar je seveda mladim Slovincem in Slovenkam povzročilo največ veselja. Za darila so posebno požrtvovalno prispevali mariborski Slovenci in družba sv. Cirila in Metoda.

Studenci pri Mariboru. (Slovenci, na dan!) »Kdo je, ki vstaja čez veke na dan«, vzklikajo nasprotniki. V obraz mu pogledajte, ali se vam ne zdi znan, ali ni to obraz slovenski, obraz junaka, pred katerim se vam je tresti. Slovenci se vzbujajo in vstajajo. Veselo vest, ki je prineslo mariborskim Slovincem in vsem Božično dete in novo leto, je veselo znamenje pomembnega gibanja okoliških Slovencev. Pred pragom mariborskih tevtonov, v Studencih, ustanovilo se je društvo, ki bo zbiralo vse Slovence v svoje okrilje in jim budiло narodno zavest. Dne 4. prosinca l. 1903 priredijo že veselico. Na miloglasne tamburice svirali bodo vuhredski tamburaši, pevali pa mične pesmice pevci in pevke bralnega in pevškega društva »Maribor«. Katoliško izobraževalno društvo v Studencih, strah in trepet vseh nasprotnikov in nemčurjev, se obrača z zaupljivo prošnjo do vseh rodoljubov, do vseh slovensko čutečih src, ter prosi, da bi jo, posebno sedaj iz početka podpirali, kakor največ jim je mogoče. Pred vratmi mariborskih Nemcev in nemčurjev mora propevati društvo, ono mora buditi narodno zavest v okoliških Slovincih in potem bo tudi mesto Maribor moral o premeniti svoje lice, bode moralo biti slovensko. Če pogledamo v Studencih naše delavstvo, ki so, kolikor jih ni Čehov, sami slovenski sinovi, in če pomislimo, da bodo ti prej ali pozneje zgubljeni za nas, ako jih ne zbudimo k zavednosti, sprevideli bomo takoj velik pomen in veliko korist društva. Delavstvo pridobiti zopet nazaj, zopet ga povrniti v naročje matere Slovenije, to bo delo tega novega društva. Rodoljubi, prosimo vas, darujte nam knjige, podpirajte nas gmotno. Dvakrat da, kdor hitro da, pravi pregovor, ne odlašajte, temveč pošljite nam kmalu kot za novoletno darilce obilo podpore, saj se gre za sveto narodno stvar, da se ne bo naša meja krčila, temveč razširila. Vzamimo krutemu sovražniku podjarmljeno zemljo, rešimo grobove naših pradedov vednemu zaničevanju.

Vi pa delavci, pristopite k društvu v obilnem številu. Ono bo varovalo in zagovarjalo vaše pravice, vaš slovenski jezik. — Svoje shajališče imamo, kjer si bomo lahko brez skrbi potožili drug drugemu svoje križe in težave ter se navduševali za svoj narod.

Upamo, da naša prošnja ne bo glas upjočega v puščavi, temveč bo našla odmev v

vseh slovensko čutečih srcih. V to svrhu se Vam že naprej zahvaljujemo za darove in podporo. Naslov, kamor se naj pošiljajo, je: Katoliško izobraževalno društvo v Studencih pri Mariboru.

Slovenci od blizu in daleč, dne 4. prosinca pokažite, da seanimate za nas. Posebno mariborske Slovence prosimo, da nam stojijo na strani v ljuti borbi za našo zemljo. Torej na svidenje 4. prosinca 1903 v Studencih!

Sv. Lenart v Slov. gor. (Zagovor.) Naše bralno društvo ni naročeno na vsenemško klepetuljo »Marburgerco«, zato je udi bralnega društva ne beremo, pa je tudi ne maramo čitati. A plesnivi dopisun je že skrbel, da smo tudi mi delavski udi zvedeli, da smo grdobi trn v peti. Ti dopisunče vedi, da se mi delavci jako vzvišene smatramo nad teboj in nad delavci tvojega vsenemškega misljenja. Naš nastop in naše obnašanje je pošteno in dostojno, kar zahteva tudi bralno društvo, ki je izobraževalno, kojega udi smo i mi. Ti blatiš nas in s tem naše pošteno rokodelstvo, pa spomni se na svojega očeta, ki je mogoče tudi bil delavec; jedel je trd in suh kruh krvavih žuljev in delo so mu gotovo dali Slovenci. Pogledaj pa na delavce, ki so tvojih misli! Kakšni so večinoma ti ljudje? Polni surovega nemškega vedenja in istotake omike. Kdo napada nas, če ne ti in tvoji somisljeniki; ti goniš meh in drugi fučkajo. Pomisli le na različne pretepe, ki so jih uprizorili tvoji duševni bratci! Menda si zvedel, zakotni dopisun, o rabuki pri Avblu, ko so delavci nekega narodnjaka takorekoč teptali, ko je odločno branil in zagovarjal slovensko stvar. Taki so tvoji somisljeniki! Dopisuna pa slovenski delavci pozivljemo, naj nam pove čas in kraj, da bi bili tudi mi slovenski delavci napadali koga in ga topli.

Sram te torej bodi, nehvaležni grdun, zaradi tvoje velike nehvaležnosti proti Slovincem, ki so ti velikodušno pripomogli do premoženja, in ki se ti zdaj režejo vsakdanjega kruha. Li bi ti popustil polomljeni »foršuskasi« obresti in 25%? — gotovo ne, ker si najbrž že pred polomom vzdignil svoje novce. — Pomagaj zdaj kruljevemu nemštvu na noge in ne berači več kot Nemec tako poniževalno in sramotno pri Slovincih, katere po capinsko psuješ. A osveta se že bliža in bo občutljivo potipala tebe in tvoje privržence.

Ptuj. (Raznoterosti.) Pri volitvi v odbor trgovskih pomočnikov so letos se zmagali nemški in nemškutarski pomočniki. Toda slovenski pomočniki ne bodo mirovali, dokler ne zmajajo. — V dvorani, čez katero imajo razpolagati ptujski mestni očetje, bodo na Štefanovo luterani zopet imeli svoje cerkveno opravilo. — Komaj 13 let starega pekarskega učenca Janeza Sagoršeka, doma iz Borovec, so izročili tukajšnjem c. kr. sodišču, ker je pomočniku iz kovčka ukradel bankovec za 10 K. Denar je porabil mladi tatič za vožnjo v Gradec in nazaj. — Divjega lovca Franca Berlak, posestniškega sina, so prijeli v Ptuj, ker je 6 ukradenih zajcev prinesel prodajat. Izročili so ga c. kr. sodišču. — V tukajšnji pekarni mojstra g. Fürthnerja bi se kmalu dogodila nesreča. Pomočniki in učenci so brez vednosti mojstra nesli iz peči še žareče oglje v svojo spalnico. Ko so se opravliali spat, odstranili so posodo za premog iz spalnice in sli k počitku. Razvijajoči plini bi gotovo zadušili vse, ako se ne bi jeden prebudil in odprl duri in okna. Ko je vse svoje tovariše zbudil, so bežali na prosto, kjer so vsi zmučeni popadali na tla. Sveži zrak jih je pa kmalu spravil k zavesti.

Šmartin na Paki. (Še enkrat dr. Mayer.) G. dr. Mayer, advokat v Šoštanju, je bil zaradi dopisa v št. 49. našega lista nejevoljen in nam je pošiljal v različnih oblikah pojasnila, da jih objavimo. Ker isti dopis samoumevno ni potekel iz našega petersa, odposlali smo vse doposlane spise dr. Mayerjeve svojemu dopisniku, da nam stvar razjasni in da damo potem tudi g. dr.

Ko bi Šima ne b'lo,
Tud' podobe ne b'lo;
In vince b' ne teklo,
Nam, tako gladko!

Mayerju zadoščenje, ako mu je delal dopis res krivico. Dobili smo sedaj od svojega dopisnika sledeče poročilo:

»Na Martinovo nedeljo je slovensko-nemška liberalna zveza zbobnala neki shod, katerega so se udeležili Nemci, renegati in nekaj — to je istina — tudi narodnih kmetov, ki pa čudne zveze niso takoj spoznali! Kdo je govoril na shodu? Dr. Mayer. Kdo je prišel vkljub slabemu vremenu dne 17. novembra iz Šostanja na Pako na volišče, čeravno ni imel volilne pravice? Dr. Mayer. Kdo se je prav pridno gibal ob času volitev med našimi nasprotniki? Dr. Mayer. Kdo se je vozil v kočiji, katero je nemški baron dal na razpolago, da so dovažali one može, kateri bi se sicer zdržali volitve? Dr. Mayer. Kdo je šel skoraj zadnji iz volišča? Zopet dr. Mayer.

To so torej gola dejstva. Resnica ostane pribita in se ne da ovreči z nobeno izjavo. Tudi Pirtoškovo obžalovanje v zadnji »Domovini« ne spremeni ničesar na stvari. Žalostno resnico more ublažiti dr. Mayer sam, ako javno obžaluje svoje neprevidno ravnanje. Potem bo vse pozabljeno. Inač pa bodo še dedeci svojim vnukom pripovedovali: Kako je nemški baron vpregel v svoj jarem slovenskega advokata in z njim oral — slovensko ledino.

G. dr. Mayer sedaj menda ne bo več želel pojasniti, stvar je dovolj pojasnjena. Šostanski advokat torej niti ni volilec v Šmartnu, nima tamkaj nobenih »lokalnih« interesov, a vkljub temu se je vtikal v ondotne razmere. Sedaj pa bi mu naj mi naenkrat verjeli, da je bil cel boj pri občinskih volitvah le »lokalnega« pomena!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naši deželni poslanci so imeli dne 19. t. m. v Narodnem domu v Mariboru shod, na katerem so se posvetovali, kako jim postopati zaradi bližajočega deželno-zborskega zasedanja. Njihovi sklepi so ostali tajni. Le naslednji sklep so razglasili: Slovenski deželni poslanci štajerski pozdravljajo poskus sprave med Čehi in Nemci, katera naj bi omogočila mirno skupno življenje sosednih narodov v državi. Zahtevamo pa tudi, da se istotako v južnih avstrijskih pokrajinah storijo enaki koraki v svrhu izvedenja popolne enakopravnosti slovenskega naroda. Zaradi tega protestujemo z vso odločnostjo proti izjavi nemško narodne stranke na Štajerskem, s katero ista odklanja opet vsako spravo s slovenskim narodom.

Iz pošte. V Št. Janžu na Peči se je postavil 10. t. m. poštni nabiralnik ter bode poštni pot vsak dan nosil pošto iz Velenja. — S 1. januarjem 1903 se nastavi na pošti v Petrovčah pismonoša za Drabičjovas, Drešje, Arjavas, Sv. Križ, Liboje, Dagoše in Kasaze; odteh dobijo Drešje, Dagoše in Liboje poštni nabiralnik.

Dijaški dom v Celju. Z veliko vneto so se odzvali slovenski rodoljubi iz vseh krajev pozivu celjskih Slovencev in so marljivo pošiljali dospevke za »Dijaški dom« v Celju. Toda prvo navdušenje že pojema. Ali bo kmalo popolnoma zamrlo? Ne, to ne sme! Delujmo in žrtvujmo, dokler se ne uresniči naša misel in bo stal lep »Dijaški dom« v Celju. Slovenskih dijakov v Celju je vedno več, in tako čutimo tudi njega potrebo vedno bolj. Slovenci, rojaki, spominjajte se tudi vnaprej ob veselih in žalostnih prilikah »Dijaškega doma«! Slovenski denarni zavodi,

okrajni zastopi in zlasti tudi ve, kmečke občine, ne pozabljajte »Dijaškega doma«, saj zlasti za Vaše sinove se bo zidal!

Duhovita jungovska šala. Kakor poroča g. Janez Tomažič, nadučitelj v Tinjah, poslalo mu je slovenjebistrsko učiteljsko društvo dne 4. decembra 2 K 40 h podpore, ne da bi bil za njo prosil. Slovenjebistrsko učiteljsko društvo ne mara g. Tomažiča, ker se ta ne boji pokazati pred svetom svojega katoliškega mišljenja. Razven tega so mu jungovci gorki, ker ni hotel pritrčiti neki peticiji, naj visoki c. kr. deželni šolski svet preklicne disciplinarne kazni, katere je bil prisiljen naložiti par nemškim prevročekrvnim kolovodjem liberalnih jungovcev.

Okrajni zastop Maribor bo imel dne 30. decembra sejo. Zadnja seja je bila 5. maja. Volili se bodo pregledovalci za račun l. 1902. Zastopu je došlo poročilo, da mora plačati 10 % za uravnavo Drave; to znaša 2437 K. Odbor za zgradbo železnice Maribor—Zeleni Travniki prosi pri okrajnem zastopu podpore. Ker je skoraj gotovo, da se železnica ne bo splačevala, je vsaka podpora nepotrebna. Občina Kumen prosi, da si sme najeti posojila 7000 K, ki jih mora plačati za novo šolo v Št. Lovrencu nad Mariborom. Mariborsko dirkalsko društvo prosi za podporo. Naredil se bo tudi proračun za l. 1903.

Mariborske novice. V sredo, dne 24. decembra, so se začele na šolah božične počitnice. Dijaki so večinoma odpotovali na svoje domove. — Te dni je bilo izvanredno mnogo ljudi iz dežele v mestu, ki so nakupovali za božične praznike. — Dne 21. decembra je bil občni zbor mariborske Čitalnice. Predsednikom je v drugič izvoljen odvetnik dr. Franjo Rosina. Drugi odborniki so ostali po večini kakor dosedaj. — Dne 19. t. m. so bili slovenski deželni poslanci zbrani v Narodnem domu. O njih posvetovanju poročamo na drugem mestu. Bili so tokrat, kar je nenavadno, vsi brez izjeme navzoči. — Nemci dobijo novega odvetnika, mladega dr. Orosela, ki je doslej imel pisarno skupno z dr. Feldbacherjem. — V petek je velik avtomobil vlekel po graškem predmestju vagon z 10.000 klg. Avtomobil je skušnjo dobro prestal. — Dne 28. decembra se bodo v Čitalnici razprodajali časniki. — Dne 21. t. m. je imelo katoliško delavsko društvo božičnico. Na dnevnem redu so bile žive podobe in prednašanja. Otroci so bili bogato obdarjeni. O božičnici slovenskega otroškega vrteca poročamo med dopisi. — V zaporu je umrl 46 letni delavec Karol Hacker. Njegov pregovor je bil: »Naj jem kar hočem, delo mi pač ne diši«. Ker se je po teh besedah tudi ravnal, je prišel večkrat s policijo in sodnijo v dotiko. V nedeljo ga je našel policaj v veži neke hiše in ker je mislil, da je zopet pijan, ga je dal prepeljati v zapor. Toda tokrat je bil Hacker zelo bolan, in predno je prišel poklicani zdravnik, izdihnil je svojo dušo. — Vtihatopil se je v nemško hranilnico brezposelni trgovski pomočnik Matija Furlan, rojen l. 1869 v Bovcu na Primorskem. Pri zapiranju ga je zapazil uradnik, Furlan je zbežal, toda policija ga je kmalu vjela. — V soboto je kupovala 16 letna Antonija Vnuk od Sv. Marjete v trgovini g. Pirchana. Pri tej priložnosti pa so se ji dopadle nekatere nogavice, katere je hotela skrivaj vzeti. Nesreča je hotela, da je to nekdo opazil in morala je v luknjo.

Sv. Peter pri Mariboru nima svoje pošte, ampak pošta za Sv. Peter je v Mariboru. Že letos začetkoma leta so prosili za lastno pošto, a še dosedaj je niso dobili. Pošta pri Sv. Petru bi bila zelo potrebna!

V Št. Ilju pri Mariboru se je pokazal v nedeljo dopoldne stekel pes, ki je več oseb vgriznil. Psa so kmalo ustrelili. Ranjene osebe je takoj zdravnik preiskal.

Deželna trsnica pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici se dela deželna trsnica, kjer se bodo vzgajale trte primerne za Slovenske gorice.

Narodno gospodarsko slovstvo. »Gospodarska zveza« je izdala ravnokar »Letopis« za l. 1901. Sestavil Vekoslav Pele, revizor »Gospodarske zveze«. Toda knjiga ponuja več, kakor bi pričakovali samo po naslovu. Podaje nam pregled čez vse združništvo na Slovenskem in se ne omejuje samo na zadrage, ki so pod okriljem »Gospodarske zveze«. Enakega dela še dosedaj nimamo. Knjiga ne prinaša praznih besed kakor drugi letopisi, ampak govori s številskimi. Nekaj novega je tudi »Zemljevid o združni organizaciji slovenski na Kranjskem, Štajerskem, Koroskem in Primorskem«. Že zaradi tega zemljevida nasvetujemo, da si zadrage nabavijo knjigo. Tudi oni, ki se pečajo z narodno gospodarsko znanostjo ne bodo mogli knjige pogrešati.

Slovenjgradec. Tukajšnjemu okrajnemu glavarstvu je pridržen kot konceptni praktikant g. dr. F. Hofmann.

Na Blanci pri Rajhenburgu bodo dne 29. dec. občinske volitve. Pridite občani istega dne ob 8. uri zjutraj vsi na volišče!

Ogenj. V hiši št. 42 v Juršincih je likal mizar za umrlega posestnika Jožefa Tuh 15. t. m. krsto. Po neprevidnosti so se vneli ostružki in naenkrat je bilo vse v plamenu. Domači so srečno pogasili ogenj, tako, da je samo gospodarsko poslopje močno poškodovano, katero pa je bilo zavarovano. — V nedeljo, dne 14. t. m. je zgorela hiša, gospodarsko poslopje, kolarnica in klet posestnika Antona Stoper v Šmicbergu št. 27, okraj Slov. Bistrica. Ogenj je najbrž na ta način nastal, da se je premočno kurilo, vsled česar se je užgal dimnik. Ponesrečencu je zgorelo vse: živež, obleka, pohištvo, orodje, rešili so si samo golo življenje. Ker znaša zavarovalnina samo 400 K, škoda se pa ceni na 1000 K, nahajajo se ljudje zdaj v hudi zimi v največji revščini.

Sv. Peter pod Gorami. Okrajni zdravnik v Št. Petru pod Gorami, dr. Mirko Crkvenac, rodod iz Slavonije, namerava se vrniti v domovino in se nastaniti v Valpavu. Z dr. Crkvenacem odhaja od nas jako prijubljen zdravnik.

Celjske novice. Na Bismarkovem prostoru v Celju se je dogodila v torek sledeča nesreča: Sin veleposestnika Ješovnika je prišel z večimi šolskimi tovariši, kar pridirja fijakar, ki je hotel še doseči vlak. Kočijaž je vkljub klicem podil konje in voz je pograbil dečka, ga vrغل na tla in kolesa so šla fantu čez roke in bedro. K sreči deček ni prehudo ranjen. — Slovensko obrtno in trgovsko društvo v Celju ima svoj redni občni zbor v soboto, dne 27. t. m. v mali dvorani Narodnega doma. Z ozirom na važne točke dnevnega reda, posebno posvetovanje o načinu uspešne reklame za slov. trgovce in obrtnike, je upati, da se ga udeleže vsi udje in prijatelji tega društva.

Sv. Jurij ob juž. žel. Posestnika Andreja Kralj v Šibeniku je pograbilo kolo v mlinu in ga blizu petdesetkrat zagnalo okrog. Težko ranjenega so pripeljali v celjsko bolnišnico, kjer mu bodo morali več udov odrezati.

Ogenj. V pondeljek, dne 15. t. m., je zgorela viničarija posestnika in ptujskega fotografa Janeza Winkler v Slatini, župnije Sv. Barbara v Halozah. Hišno poslopje kakor tudi preša je pogorelo do tal. Kdo je zažgal, se še ni dognalo. Posestnik je bil zavarovan za majhno svoto.

Žitne cene. V Mariboru: 100 kg pšenice 15 K 80 v, rži 13 K 80 v, ječmena 13 K 40 v, ovsa 14 K 40 v, koruze 15 K 80 v, prosa 15 K 20 v, ajde 16 K 40 v, fižole 24 K. — Na Dunaju: 50 kg pšenice 8 K 85 v, rži 8 K 20 v, ječmena 7 K 25 v, koruze 7 K 75 v, ovsa 6 K 95 v, fižole 14 K.

Šadne in druge cene v Mariboru. 1 kg jabolk 30 do 36 v, orehov 40—48 v, 1 kg krompirja 6 v, čebula 16 do 20 v, česno 50 do 56 v, 1 jajce 8 v, 1 kg sira 30 do